

Pavel a Havel (volný překlad)

Pavel a Havel byli v jednom domku
Pavel nahoře, Havel dole
Klidný Pavel nevadil nikomu
Havel nejdivočejší vymýšlel rejdy
Stále lovil ve svém pokoji
Tu pes tu zajíc mezi stolem a židlemi
Běhal utíkal metal kozelce
Střílel a troubil a křičel do úmoru
Snášel to Pavel, už ale nemůže
Schází k Havlovi a prosí pokorně
Smiluj se pane a lov trochu tišeji
Protože mi nahoře praskají okna
A na to Havel – svoboda Tomku ve svém domku
Co naplat Pavel ani necek
Vrátil se k sobě a narazil si čapku
Nazítří Havel ještě sladce chrápe
A tu mu ze stropu(?)něco na nos kape
Vyletěl z postele a spěchá nahoru
Ťuk ťuk – zamčeno. Kouká přes díru
A vidí ... co to ? Celý pokoj pod vodou
A Pavel s udicí sedí na komodě
Co to pane děláš? – chytám si ryby
Ale vašnosto mi kape na hlavu
A Pavel na to – svoboda Tomku ve svém domku
Z téhle říkanky poučení
Jak ty komu tak on tobě.

Při víně.

Řádit vesele, i když nás bída bije
Či umřeš či zahyneš, tělo v zemi zhnije
Nalijte mi vína
ať sklenka přetéká –
svit nebe zapaluje
a cesta daleká
Nechť si tam katové
lněný provaz pletou
dokud jsem chlapci s Váma
nebudu se trápit.
Neřeknu že umřu
dokud ještě žiju
dokud svůj život
do dna nedopiju.
Stěžujou si páni
že jsme zlí a mstiví
proč nám jinak
žít nedovolili?
Tak nalejte víno
ať sklenka přetékáúsvit
nedaleko
ale cesta daleká.

PAWEŁ I GAWEŁ

Aleksander Fredro / Marian Pawlas / allskapones

Paweł i Gaweł w jednym stali domu,
Paweł na górze, a Gaweł na dole;
Paweł, spokojny, nie wadził nikomu,
Gaweł najdziksze wymyślał swawole.
Ciągłe polował po swoim pokoju:
To pies, to zając - między stoły, stołki
Gonił, uciekał, wywracał koziołki,
Strzelał i trąbił, i krzyczał do znoju.
Znosił to Paweł, nareszcie nie może;
Schodzi do Gawła i prosi w pokorze:
- Zmiłuj się waćpan, poluj ciszej nieco,
Bo mi na górze szyby z okien lecą. -
A na to Gaweł: - Wolność, Tomku,
W swoim domku. -
Cóż było mówić? Paweł ani pisnął,
Wrócił do siebie i czapkę nacisnął.
Nazajutrz Gaweł jeszcze smacznie chrapie,
A tu z powały coś mu na nos kapie.
Zerwał się z łóżka i pędzi na górę.
Sztuk! puki - Zamknięto. Spogląda przez dziurę
I widzi... Cóż tam? cały pokój w wodzie,
A Paweł z wędką siedzi na komodzie.
- Co waćpan robisz? - Ryby sobie łowią.
- Ależ, mospanie, mnie kapie po głowie!
A Paweł na to: - Wolność, Tomku,
W swoim domku. -
Z tej to powiastki morał w tym sposobie:
Jak ty komu, tak on tobie.

PRZY WINIE

Henryk Jasiczek / Marek Kaleta / allskapones

*Zbójować wesoło, choć nas bieda bije,
Czy umrzesz, czy zginiesz, ciało w ziemi zgnije...*

Nalejcie mi wina,
niech puchar przecieka -
świt nieba zapala,
a droga daleka.

Niech tam sobie kaci
lniany powróż kręcą
kiedym chłopcy z wami,
nie będę się męczył.

Nie powiem, że umrę,
póki jeszcze żyję,
póki swego życia
do dna nie dopiję.

Skarżą się panowie,
żeśmy źli i mściwi -
czemu nam inaczej
żyć nie pozwolili?

Więc nalejcie wina...
niech puchar przecieka -
świt już niedaleko,
lecz droga daleka.

ZPRÁVA

Ernst Jandl / Marian Pawlas / allskapones

co se tak dělá celej den

co se tak dělá celej rok

co se tak dělá celej čas

co holt se tak dělá

co holt se tak dělá celej den

co holt se tak dělá celej rok

co holt se tak dělá celej čas

holt co se tak dělá

holt co se tak dělá celej den

holt co se tak dělá celej rok

holt co se tak dělá celej čas

co se tak holt dělá

co se tak holt dělá celej den

co se tak holt dělá celej rok

co se tak holt dělá celej čas

VENI, VENI, VENIAS

ze sbírky Carmina Burana / Luděk Mrižo / allskapones

Veni, veni, venias,
ne me mori facias,
hyrca, hyrce, nazaza,
trillirivos...

Pulchra tibi facies
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

Rosa rubicundior,
lilio candidior
omnibus formosior,
semper in te glorior!

PREPOSTMORTUM

Jana Martínková / Marian Pawlas / allskapones

Z dvojího ve dví

Ve dvojím obrazci

Ve dvojí ve tři

Klame si do kapsy

Z dvojího ve dví

Po smyslu pátraje

Netečný nechal se

Rozetřít do kraje

Ve dvojí ve tři

Jak palce otisk

Netečný naruby

Vydral se pocit

Z dvojího vedví

Rozpad se smysl

Na licích masky

Na rubu niCCC

NA OKRAJ

Jana Martínková / Luděk Mrižo / Marian Pawlas

Neposedně poposedí
zadky světců zteřelé
Hříchů křížem těla vrostlé
lehko kanou do nebe
Z hejn komárů kouř se valí
Vrána sedá vedle vran
Nikdy nevíš co dál bude
i když budeš potrestán!

Ze zadnice do popředí
hlava hlupce učená
Jazyk líp než ocas vrtí
zvláště má-li konce dva
Růžový keř nevoní jen
Kosa padá na kámen
Nikdy nevíš co dál bude
i když budeš pochválen!

PIEŠŇ ROZPUSTNEGO MŁODZIANA
František Gelner (tłumaczenie Adam Włodek)

Nie zabije mnie robota,
nędza nie przyszpili,
stryczek szyi nie omota,
skończę na syfilis.

Nie umrę przy dziwce fajnej
czy na dróg rozstaju,
wykituję najzwyczajniej,
chcąc nie chcąc, w szpitalu.

Nie zdołałem w życiu zyskać
czułości niczyjej.
Tylko siwa zakonnica
Oczy mi zakryje.

Nad mym ścierwem zmarszczy klaun
twarz w maskę żałości:
„Skonał tu lubieżny faun,
ofiara miłości.”

PÍSEŇ ZHÝRALÉHO JINOCHA
František Gellner

Nezemru já od práce,
Nezahynu bídou,
Nezalknu se v oprátce,
Skončím syfilidou.

Nezemru já u holky
Ani na silnici.
Zemru volky nevolky
Klidně v nemocnici.

Neziskal jsem zaživa
Lásky skutky svými.
Jeptiška jen šedivá
Oči zatlačí mi.

Nad mou mrchou stáhne klaun
Tvář svou v smutnou masku:
„Zemřel tady vilný faun
na nešťastnou lásku.”

